

Predikan i Kyrkhults kyrka 2010 av Tobias Bäckström

Jungfru Marie bebådelse

"Guds mäktiga verk"

Mika 5:2-4

Rom 4:18-21

Luk 1:26-38

"Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Svaret kommer så direkt och så självklart. Det finns ingen tvekan hos henne. Ändå så fick hon knappast någon tid att förbereda sig. Ängeln annonserade inte sin ankomst i förväg. Hon fick inget vykort en vecka innan där hon fick veta vilket besök som väntade så att hon var beredd. Nej, mitt i vardagens bestyr så bara är ängeln där.

Och så lägger han fram Guds planer för henne. Guds oerhörda planer som övergår allt vad vi människor hade kunnat tänka ut. Så är det ju ofta. Det som Gud planerar för oss är ofta något helt annat än vad vi hade kunnat föreställa oss. Det är sällan som vi kan räkna ut det i förväg. Om det gäller för oss så gäller det naturligtvis i så mycket större grad för Maria. Ingen, inte den klokaste skriftlärd, inte den lärdaste profet, oavsett hur länge och mycket som de hade studerat de heliga skrifterna, hade varit i närheten av det som ängeln nu avslöjar.

Gud vill ta sin boning i Maria, Gud själv vill börjar växa i hennes kropp. Bli en del av henne själv.

Och när Maria har fått bilden klart för sig, när hon förstått vad saken faktiskt handlar om, så kommer svaret omedelbart: "Må det ske med mig som du har sagt".

Hade det varit någon av oss hade vi kanske sagt: "Kan jag återkomma imorgon?" eller "det här måste jag fundera på". Och så börjar vi tänka igenom saken, väga för och emot. Vi går igenom allt det som vi har, och alltså allt det som vi kan förlora. Och så tänker vi, att vi vet ju vad vi har, men inte det vi får. Och så börjar vi tveka. Den ursprungliga entusiasmen svalnar. Svårigheterna och problemen tornar upp sig som gör att vi backar ur. Och så kanske vi kommer till Gud med svaret. "Vid närmare eftertanke så tror jag att jag avstår..."

Naturligtvis ska vi använda vårt förnuft när det gäller stora livsavgörande beslut. Och samtala med andra om saken. Men ibland kan det också vara så att det är det spontana och omedelbara svaret som är det mest äkta.

"Må det ske med mig som du har sagt". Maria behövde inte lång betänketid. När Gud önskade något av henne så blev hennes omedelbara svar ett självklart jakande.

Men hade hon egentligen något val? Ja, det är därför som ängeln är där. För att lägga fram Guds planer för henne och invänta hennes reaktion. Hade Maria protesterat så hade han fått vända tillbaka till Gud med oförättat ärende. Så visst hade hon kunnat säga nej, Gud skulle aldrig tvingat sig på henne.

Det som sker här, undanskymt från resten av världen, i ett litet hus i Nasaret utan några vittnen. Ja, det som sker här är det största som skett sedan skapelsen. Och inte bara mänskligheten utan hela skapelsen inväntar Marias svar. I denna stund så håller hela skapelsen andan. Ska hon säga ja, ska hon gå med på det som Gud önskar av henne. Ska Guds planer att återlösa skapelsen kunna förverkligas. För det är ju inte bara mänskligheten det handlar om. Paulus skriver i Romarbrevet: "Hela skapelsen ropar som i födslovåndor". Och

nu när Maria sa sitt: ”Må det ske med mig som du har sagt” så drog skapelsen en suck av lättnad.

Här återupprepas det som skedde i Edens lustgård en gång. Då var det en annan kvinna vid namn Eva som ställdes inför ett val. Och vi vet ju alla utgången av det valet. De konsekvenserna drabbade oss alla eftersom Eva, namnet betyder moder till allt levande, stod som representant för hela mänskligheten.

Men här får mänskligheten en ny chans, åter ställs hon inför ett val. Maria får välja mellan Gud eller vända honom ryggen. Och den här gången blev det rätt. Och vi är alla delaktiga även i detta val. Maria valdes ut för att representera oss alla.

Nu var det ingen tillfällighet att just Maria valdes för detta uppdrag. Det hade Gud planerat med största omsorg. Ingen var bättre rustad för det än Maria, redan från hennes födsel så var hon förberedd för det. När Gud ska förenas med henne så måste hon vara helt syndfri. Hon kan inte ha fått del av arvsyndens skada som vi andra. Hade det varit så hade hon bara kunnat vara en surrogatmamma åt Jesus, ett passivt kärll som bar honom i nio månader men utan att det skedde en verklig förening. Gud kan ju inte förenas med synd.

Att Maria var helt ren var även något som Luther såg som självklart. Det måste ha varit i en syndfri Maria som Kristus blev till.

Här skedde det alltså en verklig förening: Gud och människa blir ett. Vi kan till och med se meningen med Evas nej. Det ledde fram till Marias ja och en förening som aldrig annars hade blivit fallet.

När Maria sa ”Må det ske med mig som du har sagt” så talade hon förmodligen inte latin. Men hade hon gjort det så hade hon sagt: ”Fiat voluntas tua”. Om vi går till vulgata, den latinska översättningen av bibeln, och läser ur skapelseberättelsen så hittar vi orden: ”Fiat lux. Et facta lux”. ”Varde ljus, och det vart ljus.”

Nu upprepas skapelsens ”Fiat”, varde, må det ske. Maria tar orden i sin mun, åter ljuder de över jorden. Det som sker nu är en nystart för hela skapelsen. Det är här återlösningen startar, en återlösning som vi ännu inte ser slutet på. Fiat lux, hette det första gången. Varde ljus. Fiat, säger Maria och hon hade faktiskt också kunnat lägga till ”lux”. Världens ljus, Kristus blir ju nu till i hennes liv. Gud övergav aldrig sin skapelse, när det gick snett första gången. Nu påbörjas räddningsaktionen med Marias ord: ”Må det ske med mig som du har sagt.”